

Kömürlü Termik Santrallerin Kapanışı İşçiler İçin Bir Son Değil, Yeni Bir Başlangıç Olmalıdır!

İklim krizi en çok emekçilerin sorunudur. Krizin çözümünde de tek gerçek güç, yine emekçilerdir. Tüm taraflar farkında olmalı ki, işçiler “kırk katır mı kırk satır mı” ikileminde değiller.

- 1. İklim krizi, hükümetler ve sermayenin kol kola verip gezegene karşı açtığı savaşın bir sonucudur. Bundan da en çok işçi sınıfı etkileniyor. Geçim kaynaklarına, gıdaya, suya erişim, barınma, zorunlu göç, dayanılmaz çalışma koşulları iklim krizinin işçi sınıfı üzerinde bıraktığı yüküdür.***

Ekolojik kriz, bütün “bilimsel” kriterlere göre ciddi ve geri dönülmez biçimde canlı sağlığını etkiliyor. Bunda da insan toplulukları açısından bakıldığında, en büyük zararı en yoksullara veriyor. “Yaşamak için çalışmak zorunda olan herkes”, sadece ekolojik krizin değil, çevresel kirliliğin ve atıkların sağlığa verdiği zararlarla baş başa kalıyor. Kömürlü termik santraller, birinci derecede içinde çalışan işçileri ve çevresini etkiliyor. Aynı zamanda kömür yarattığı hava ve toprak kirliliğiyle tüm canlıların yaşamını doğrudan etkileyen bir işleve sahip.

- 2. İklim krizinin yükü her zaman olduğu gibi yine emekçilerin sırtına bırakılmak isteniyor. Oysa kömürlü termik santrallerin kapanması, işçilerin işsiz, yoksul ve çaresiz kalması anlamına gelmemelidir. Kömürden çıkış süreci, işçilerin haklarını koruyarak ve onları geleceksiz bırakmadan adil bir şekilde planlanmalıdır.***

Kömür sektörü, emekçilerin sağlığını, emeğini ve hepimizin ortak varlığı olan doğayı yıllardır sömürüyor. Şirketler, kendi kârlılıklarını artırmak için yenilenebilir enerji ve başka yatırımlara geçerken, devletten aldıkları teşviklerle kömür yatırımlarına yıllarca devam ettiler. Ancak bugün, bu teşvikler bile kömür sektörünün sürdürülemezliğini örtbas edemiyor. Sermayenin bu krizden çıkış için planları var, ancak emekçiler için böyle bir plan öngörülmeden, basit bir tazminatla kapı önüne konuyorlar.

- 3. Kömüre karşıyız, tazminatlı / tazminatsız işten çıkartmaya da karşıyız.***

Kömür sektörü emekçileri 40 yıl önce topraklarına el konularak santral ve madende çalışmaya mecbur bırakıldılar, şimdi de işsizliğe terk ediliyorlar.

Adil bir geçiş süreci ile işçilerin yeni istihdam olanaklarına erişiminin sağlanması gerekiyor. Bugün Yatağan termik santralinde ya da başka bir kömürlü santralde çalışan işçilerin de güvenli bir işe, temiz bir hava ve suya, iyi gıdaya erişim hakkı var. Hatta temiz bir gelecek en çok yıllarca yerin altında sanayinin çarklarının işlemesini sağlamış bu işçilerin hakkı. O nedenle, biz diyoruz ki, kömürden çıkış, işçilerin ve yerel halkın geleceğini güvence altına alan bir planla gerçekleştirilmeli ve bunun maliyetini de işçiler değil, yıllardır bu vahşi sömürden kar toplayan devlet ve sermaye ödemelidir. Bu maliyet, kıdem tazminatı ya da susturmak için verecekleri başka herhangi bir tazminat değildir. Ya yeni, güvenli ve güvenceli bir iş, ya da hayat boyu gelir güvencesidir.

4. Sendikalar işçinin ve yerel halkın geleceğinden, sağlığından da sorumludur.

Sendikalar geleneksel sendikacı refleksiyle işçinin korunmasını işin korunması ile karıştırıyor olabilir. Ama bizi sermayenin "yeşil" badana yapan çevrecileri ile karıştırmayın. Bizler, yaşamı sürdüren emekçiler olarak, doğanın ve emeğin sömürüsüne karşı birlikte mücadele ediyoruz. Kömür sektöründen özgürleşerek, hepimiz için adil ve sürdürülebilir bir gelecek talep ediyoruz.

5. İklim adaleti, emek adaletinden ayrı düşünülemez!

Kömürün sonu, işçilerin sonu olmamalıdır. Birlikte mücadele ederek, hem iklim krizine karşı çözüm üretebilir, hem de geçişin adil olmasını, kömür santrallerinin kapatılmasının bedelini o santrallerde çalışan işçilerin tazminatları verilse bile işten çıkarılma ile ödememesini sağlayabiliriz.

İklim krizinin etkilerini azaltmak ve gelecekteki nesillere üzerinde yaşayabilecekleri bir dünya bırakmak istiyorsak, iklim krizine karşı en çok etkilenenler olarak hep birlikte mücadele etmek zorundayız.

Kırk katır mı kırk satır mı değil, eşit ve özgür bir dünya,

Hiçbir canlının sömürülmediği, hor görülmediği, gecelerinde aç yatmadığı bir dünya istiyoruz.

Akdeniz Yeşilleri Derneği
Bergama Çevre Platformu
Burhaniye Çevre Platformu
Bursa Su Kolektifi
Çeşme Yarımada Çevre Derneği
Çevre Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi
Datça Demokrasi Platformu
Deştin Çevre Platformu
EGEÇEP Ege Çevre ve Kültür Platformu
Ekoloji Birliği
Elbistan Hayatı ve Doğayı Koruma Platformu
Fosil Yakıt Karşıtı İnisiyatif
Gökova Ekolojik Yaşam Derneği
İkizköy Çevre Komitesi
İklim Adaleti Koolisyonu
Karadeniz Ereğli Çevre Platformu
Kazdağı Doğal ve Kültürel Varlıkları Koruma Derneği
Marmaris Kent Politikaları Derneği
Muğla Çevre Platformu
Muğla Kadın Dayanışma ve Danışma Derneği
Muğla Su İnisiyatifi
Tarım Orkam-Sen İstanbul Şubesi
Türkiye Ormancılar Derneği Marmara Şubesi

Validebağ Direniş
Van Çevre Tarihi Eserleri Koruma Ve Geliştirme
Derneği (VAN ÇEVDER)
Yenifoça Forum
Yeşil Sol Parti İklim Krizi Çalışma Grubu